

İmparatorluğun beyni mi kalemi mi? Milner's Kindergarten ve Güney Afrika özelinde İngiliz İmparatorluk inşasına etkisi

The Brain or the Pen of the Empire? The Role of Milner's Kindergarten in the Making of the British Empire with a Focus on South Africa

Habibe TEMİZSU^a

MAKALE BİLGİSİ

Makale Geçmişi	
Başvuru	1 Ağustos 2025
Kabul	27 Mart 2026
Yayın	11 Ağustos 2026
Makale Türü	Araştırma Makalesi

Anahtar Kelimeler

Alfred Milner,
Milner'in Anaokulu,
Güney Afrika,
İngiliz İmparatorluğu,
İngiliz Emperyalizmi.

ÖZ

Güney Afrika tarihinin en yoğun ve belirleyici dönemi hiç şüphesiz ki 1886 ile 1910 yılları arasındaki süreçtir. Kimberley'deki maden keşiflerinin ardından başlayan hızlı dönüşüm özellikle 1886'da Witwatersrand'da derin ve zengin altın damarlarının bulunmasıyla ivme kazanmış, bu da bölge için adeta bir sanayi devriminin yaşanmasını beraberinde getirmiştir. Bu gelişmelerin ardından gerçekleşen baş döndürücü dönüşüm ve bu dönüşümün sosyal, ekonomik ve politik yansımaları, 20. yüzyıl Güney Afrika tarihinin ana hatlarını belirlemiştir. Bu dönemin başında bölge, hâlâ bir dizi İngiliz kolonisi, Afrikaner cumhuriyetleri, himaye bölgeleri ve krallıklarından oluşuyorken, 1910'a gelindiğinde, Katanga'ya kadar olan tüm bölge İngiliz yönetimi altına girmiş ve alt kıtanın toplumları neredeyse tek bir siyasal ekonomi içinde şekillenmeye başlamıştı. Güney Afrika'nın bu şekillenme sürecinin en dikkat çekici ve önemli ayrıntısı, adım adım İngiliz İmparatorluğu bünyesine dahil olmasının dışında, bu yolda izlenen yöntemdir. Bu çerçevede 19. yüzyılın sonları, 20. yüzyılın başları itibarıyla Güney Afrika'daki İngiliz varlığının kurumsallaşmasında 1'inci Vikont Alfred Milner (1854-1925) başat bir figür olarak öne çıkmaktadır. Milner'in önderliğinde bir araya gelen gençlerden oluşan ve literatürde "Milner's Kindergarten" olarak anılan ekip, Güney Afrika'nın yeniden inşasında özellikle düşünsel yönlendirme ve yazılı üretim alanlarında etkili olmuş, edindikleri tecrübeyi ise imparatorluğun diğer bölgelerine taşımaya hedeflemişlerdir. Bu çalışma, Güney Afrika'daki İngiliz varlığının tarihsel gelişimini özetledikten sonra, Alfred Milner'i kısaca tanıtır "Milner's Kindergarten" olarak isimlendirilmiş olan ekibin, Güney Afrika'nın inşasında rolündeki rolünü ele alacaktır.

ARTICLE INFO

Article History	
Received	1 August 2025
Accepted	27 March 2026
Available Online	11 August 2026
Article Type	Research Article

Keywords

Alfred Milner,
Milner's Kindergarten,
South Africa,
British Empire,
British Imperialism.

ABSTRACT

Undoubtedly, the most intense and formative period in South African history was between 1886 and 1910. The rapid transformation that began with the discovery of mineral deposits in Kimberley gained further momentum following the 1886 discovery of extensive and rich gold reefs in Witwatersrand, triggering what can be considered an industrial revolution in the region. The dizzying pace of change that followed, and its social, economic, and political implications, came to define the main contours of South Africa's 20th-century history. At the beginning of this period, the region still consisted of a series of British colonies, Afrikaner republics, protectorates, and African kingdoms. By 1910, however, the entire area up to Katanga had come under British control, and the societies of the subcontinent had begun to take shape within a unified political economy. What makes this formative process particularly significant is not only South Africa's gradual incorporation into the British Empire but also the methods employed in this process. Within this framework, Alfred Milner, 1st Viscount (1854–1925), emerges as a central figure in the consolidation of British influence in South Africa during the late 19th and early 20th centuries. The group of young men brought together under Milner's leadership -referred to in the literature as "Milner's Kindergarten"-played a critical role in the reconstruction of South Africa, especially in terms of intellectual guidance and written production. Their experience in South Africa also served as a model that they sought to extend to other parts of the empire. This study will first provide a historical overview of British presence in South Africa and then analyze the role of the group known as "Milner's Kindergarten" in the making of South Africa.

^a Dr. Öğretim Üyesi, Bingöl Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi Bölümü, Bingöl, Türkiye. E-posta: habibetemizsu@gmail.com, ORCID: https://orcid.org/0000-0003-1132-6033

Yazar bu çalışmanın tüm süreçlerinin araştırma ve yayın etiğine uygun olduğunu, etik kurallara ve bilimsel atıf gösterme ilkelerine uyduğunu beyan etmiştir. Aksi bir durumda Akdeniz İİBF Dergisi sorumlu değildir.

EXTENDED SUMMARY

Research Problem

Unlike the Americas—often called the “New World” and widely known through familiar discovery narratives—Africa lacks such a unified story of exploration. However, in the 19th century, known as the imperial age, growing interest in Africa turned it into a central focus for colonial powers competing to partition global territories. This colonial contest later became known as the “Scramble for Africa,” a term that captured the intense competition over the continent. During this time, discoveries of mineral resources in Africa also increased, raising its strategic importance in Britain’s imperial policy. The British intended to bring the whole of Africa into the Commonwealth if possible, but Southern Africa, in particular, was seen as crucial and non-negotiable.

The unification of South Africa under British rule became closely associated with colonial administrator Alfred Milner. His name came to symbolize the British presence and ambition in the region. A committed unionist, Milner began building a new state structure once British control was secure. A group of young civil servants who worked with him—later known as Milner’s Kindergarten—gained experience in South Africa and went on to hold key positions in the empire.

There is substantial research on this group in Anglo-American literature, where they are often referred to as Milner’s Kindergarten or simply the Kindergarten. However, in Turkish academic studies, their role in state-building, imperial vision, and international politics has received little attention. This study aims to address that gap and show how British imperial ideals were institutionalized through the South African case. Interestingly, the term “Milner’s Kindergarten” was originally used as a sarcastic nickname, but it has since become the accepted term in the literature.

Literature Review

There is a wide range of studies in Western scholarship that explore Milner’s Kindergarten and related themes such as The Round Table journal, which developed under the group’s influence. Notable works include those by Walter Buford Nimocks (1965), Shula Marks and Stanley Trapido (1979), and DeWitt Clinton Ellinwood Jr. (1962), which stand out for their comprehensive scope. In addition, both Milner and members of the Kindergarten produced a number of significant texts from the period. Milner and his circle have more often appeared as part of broader studies on South Africa, rather than being the main focus of independent research.

This study draws on both primary sources and modern scholarship through a textual analysis approach. To avoid conceptual confusion and repetition, some consistent terminological choices have been made. For example, instead of using different expressions such as “Britain,” “Great Britain,” or “British Empire,” the term “England” has been used throughout. Similarly, the term *Kindergarten* is occasionally used in place of *Milner’s Kindergarten*, following common usage in the literature.

Method

The study begins with a brief overview of colonial activity in Africa, particularly in the south, situating the topic within the broader context of imperial history. Following a short introduction to Alfred Milner—the figure behind the group’s name—the analysis turns to the Kindergarten itself, outlining its core members and key characteristics. Finally, the group’s role in the making of South Africa is assessed, with a focus on their intellectual and textual contributions.

Results and Conclusion

This section presents the key findings derived from an analysis of primary sources from the period and relevant secondary literature on the intellectual and institutional activities of Milner’s Kindergarten. Their efforts demonstrate that imperial consolidation could be advanced not solely through military or bureaucratic measures, but equally through sustained intellectual production and strategic communication.

Milner’s Kindergarten played a formative role in both the political-administrative reorganization of South Africa and the ideological foundations of the British Empire. Under Alfred Milner’s patronage and Lionel Curtis’s intellectual leadership, the group developed a cohesive framework of imperial thought, systematically articulated through publications. These ideas influenced both the trajectory of South African unification and broader projects of imperial integration.

Among the most prominent platforms for their intellectual intervention was The Round Table journal, which functioned as a forum for policy-oriented thought and an instrument for disseminating imperial ideas to policymakers, academics, and public opinion leaders. Additional publications—such as The Observer and The State (De Staat)—also contributed significantly to legitimizing imperial unity and advancing a shared political vision. Through these mediums, the Kindergarten succeeded in cultivating a trans-imperial discursive space that resonated across the metropole and colonial territories alike.

The South African experience (1886–1910) became a testing ground for broader projects of imperial integration. Milner’s Kindergarten translated imperial ideology into institutional practice, providing a model for future imperial as well as global governance. The influence of their intellectual work extended beyond the immediate colonial context: Lionel Curtis’s later contributions to the League of Nations exemplify how ideas originating in South Africa shaped early twentieth-century visions of international cooperation.

1. Giriş

Afrika, Amerika kıtalarının “Yeni Dünya” olarak adlandırılmasıyla (Northup, 1916: 1) özdeşleşen türden küresel bir keşif anlatısına konu olmamıştır. Buna karşın emperyal asır olarak da bilinen 19. yüzyılda oluşan farkındalıklar, dünya paylaşımı yarışında olan sömürgeci güçler adına kıtayı adeta stratejik bir telaşın merkezine taşımıştır. Nitekim bu stratejik telaş, yüzyılın ikinci yarısında literatüre durumu tam betimleyen bir ifade ile *The Scramble for Africa* yani Afrika Talanı olarak geçmiştir. Sömürgeci güçlerin Afrika’nın paylaşımı uğruna kıyasıya

rekabet ettiği bu dönemde, kıtanın yer altı zenginliklerine dair keşifler de hız kazanmıştır. Bu gelişmeler, Afrika'yı dönemin süper gücü olan İngiltere'nin emperyal politikalarında önemli bir konuma taşımıştır. İngilizler, uzun vadeli ve öngörülü stratejileri doğrultusunda, mümkünse tüm kıtayı; ama özellikle Güney Afrika'yı, Milletler Topluluğu'na (Commonwealth) dâhil etmeyi hedeflemiştir.

Güney Afrika birliğinin sağlanıp İngiliz hakimiyetine raptedilmesi Alfred Milner adlı sömürge yöneticisi ile özdeşleşmiş, bu özdeşleşme hali ileride imparatorluğun her köşesinin resmi makamlarında yankılanacak bir üne dönüşmüştür. Tam bir emperyal birlikçi (unionist) olan Milner, İngilizlerin Güney Afrika'daki varlığı kesinleştikten sonra, burada yeni bir devlet inşası sürecini başlatmıştır. Bu inşa sürecinde Milner'le birlikte ve onun adıyla anılan genç bürokrat grup, bu coğrafyada elde ettikleri tecrübelerden de istifade ederek sonraki yıllarda daha önemli mevkilere gelmiştir.

Anglo-Amerikan literatüründe; Milner's Kindergarten ve Milner'in kurduğu *The Round Table* dergisi gibi oluşumları konu edinen pek çok çalışma mevcuttur. Özellikle Walter Buford Nimocks (1965), Shula Marks & Stanley Trapido (1979) ikilisi ve DeWitt Clinton Ellinwood Jr. in (1962) kapsamlı araştırmalarıyla öne çıkmaktadır. Ayrıca literatürde bizzat Milner ve grup üyeleri tarafından kaleme alınmış birincil eserler de mevcuttur. Bunların dışında Alfred Milner ve Kindergarten'ı, yakın döneme kadar müstakil eserlerde olmasa dahi Güney Afrika özelindeki çalışmalarda zikredilmektedir.

Yukarıda Batı literatüründeki yetkinliği zikredilen, Milner'in Anaokulu (Milner's Kindergarten) ya da kısaca Kindergarten olarak bilinen genç ekip ile alakalı çalışmalar oldukça kapsamlıdır. Ancak bu grup özelinde veya dolaylı olarak bu grubun, devlet inşası, imparatorluk vizyonu ve uluslararası siyaset üzerindeki etkileri Türk akademik yazınında henüz yeterince ele alınmamıştır. Oysa Milner's Kindergarten'ı analiz etmek, İngiliz Milletler Topluluğu ve dahi Milletler Cemiyeti'ni anlamak adına kritik bir ehemmiyet arz etmektedir. Bu çalışma, Milner ve ekibinin Güney Afrika'daki faaliyetlerinin, yerel bir sömürge inşasının ötesine geçerek, 20. yüzyılın küresel idarî modelleri için bir prototip teşkil ettiği fikri üzerine bina edilmiştir. Böylece çalışma, İngilizlerin Güney Afrika'daki sistematik ilerleyişi üzerinden emperyal ideallerin nasıl kurumsallaştığını ortaya koyarken, Türkçe literatürdeki bu boşluğun giderilmesine de katkı sunmayı hedeflemektedir.

2. Yöntem

Bu çalışmada, konuyla ilgili dönem kaynaklarının yanı sıra modern literatür de metin inceleme yöntemi ile ele alınmış, çalışmanın ana metninde ise kavramsal karmaşa ve tekrarları önlemek amacıyla bazı terminolojik tercihler yapılmıştır. Bu doğrultuda, *Britanya*, *Büyük Britanya*, *Britanya İmparatorluğu*, *İngiliz İmparatorluğu*, *İngiltere* gibi ifadelerin tümünün karşılığında, bütünlük sağlamak adına sadece *İngiltere* kullanımı öncelenmiştir. Yine pek çok çalışmada görüldüğü üzere *Milner's Kindergarten* ifadesi yerine yer yer *Kindergarten* kullanımı tercih edilmiştir.

Konu ele alınırken Afrika genelindeki ve bilhassa kıtanın güneyindeki kolonyal hareketlilik sömürgecilik tarihi

ekseninde bir arka plan olarak sunulmaktadır. Kindergarten'ın isim babası olması hasebiyle Alfred Milner'in da tanıtıldığı bölümden sonra, Milner'in Anaokulu'nun neye karşılık geldiği, esas üyeleri, bu üyelere dair bazı önemli ayrıntılar aktarılmıştır. Son olarak Kindergarten'ın Güney Afrika'nın inşasındaki rolü, grubun fikrî üretim ve yayın faaliyetlerine odaklanılarak, 20. yüzyılın küresel idarî modelleri için bir prototip teşkil etmesi ekseninde ele alınmıştır.

3. Tarihsel Arka Plan

Coğrafi Keşifler çağında uzaklardaki zenginliklere ulaşma arzusu (Arnold, 1995: 16), Afrika'nın kuzeyden keşfini başlatmış; bu arzu 15. ve 16. yüzyıllarda ticarî karakolların kurulmasıyla yeni bir aşamaya taşınmıştır. 18. yüzyılın ikinci yarısında doğan Sanayi Devrimi şehirleşme ve nüfus artışını tetiklerken, 19. yüzyılda sömürgeci Avrupa devletleri oluşan ham madde ve yeni pazar ihtiyacını gidermeye odaklanmıştır (Ocheni ve Nwankwo, 2012: 47-51). Bu ihtiyaçlar, Afrika'nın uzak durulan iç kesimlerine yönelimi gerekli kılmış, 19. yüzyılın emperyal gücü İngiltere ise kıtanın sömürgeleştirilmesinde öncü rol oynamıştır. Mevcut ticarî karakolların dışında, kuzey-güney eksenli emperyal yayılmacılıkta Güney Afrika ayrı bir öneme sahiptir. Afrika'nın güneyindeki kolonyal yerleşimler Hollandalıların öncülüğünde kurulmuş olsa da İngilizler sahneye çıkar çıkmaz sistematik bir ilerleyiş sergileyerek Güney Afrika'nın inşasında en belirleyici güç haline gelmişlerdir.

İngiltere'nin Güney Afrika'yı inşa sürecini kavramak adına Boer topluluğunu tanımak elzemdir. İngilizlerin “karşılaştıkları en zor halk” olarak tanımladıkları bu topluluğun Afrika'nın güneyindeki varlığı 17. yüzyılın ortalarına dek uzanmakta, bu yerleşim sürecinin ardında ise Hollanda ve denizasıırı ticaret siyaseti bulunmaktadır (Doyle, 1902: 2). 1602 senesinde Hollanda tarafından kurulan *Vereenigde Oostindische Compagnie* (VOC/Birleşik Doğu Hindistan Şirketi), Ümit Burnu ile Macellan Boğazı arasındaki ticaret tekelinin yanı sıra savaş ilanı, asker bulundurma, kale inşa edip savunma ve diplomatik anlaşma yapma gibi geniş yetkilere sahipti. Bu geniş yetkilerle donatılan Hollandalılar, iki yüzyıl boyunca Uzak Doğu'ya seferler düzenlemiş ve bölgeye Avrupalı yerleşimciler taşımıştır (Bozarth, 1987:3-4).

Hollandalıların sömürgeciliğinin altın çağı olan 17. yüzyıl ortalarında Birleşik Doğu Hindistan Şirketi'nin ikmal ihtiyaçları için Güney Afrika'ya yerleştirilen yaklaşık 100-125 Avrupalı (Leftwich, 1976: 8), sonraki süreçte artarak kuzeye doğru yayılmıştır. Geçimini hayvancılıkla sağlayan bu beyaz Avrupalılar, tıpkı Amerika ve Avustralya'da olduğu gibi yerli halkları topraklarından sürerek kendilerine yeni alanlar açmıştır. Zamanla bölgeye yerleşen Hollandalı, Fransız (Huguenot) ve Almanların kaynaşmasıyla, kelime anlamı “çiftçi” olan Boer adlı yeni bir topluluk oluşmuştur (Farwell, 2009: 3-6).

Cape'in ilk defa İngiliz işgaliyle tanışması ise 1795 senesinde gerçekleşmiştir. Bu işgal, Fransız devriminin yayılma riskine karşı Avrupa'da gelişen reaksiyonun bir parçası olarak görülebilir. Zaten İngilizler, Amerika'nın kaybı sonrasında en mühim kolonileri olarak ellerinde kalan Hindistan'a giden yolda Cape'in stratejik öneminin de farkındaydılar (Voigt, 1899, 45-53; Seeman, 2001: 6). Bu

dönemde bölgedeki Hollandalı, Huguenot ve Alman kolonyal yerleşimcilerden oluşan Avrupalı halk üç grup şeklinde tasnif edilmiştir. Bunlardan ilki Burgher (vatandaş) olarak ifade edilmekte olup Cape Town'da yaşamaktaydı ve 4000 kişilik bir nüfusa sahipti. İkinci sınıfı, yaşadıkları bölge Cape Town'dan "tozlu düzlüklerle" ayrılan 6000-7000 çiftçi oluşturmuyordu. Sonuncu grup, hayvancılıkla uğraşan ve *trekboer* olarak adlandırılan göçer çiftçilerden oluşuyordu. Bölgede ayrıca köleler, hür-siyahiler ve yerli halklar mevcuttu (Bozarth, 1987:24-25).

Cape Kolonisi'nin nihai ilhakına kadar bir geçiş yönetimi tercih eden İngilizler, 1802 senesinde Fransızlarla sağladıkları anlaşmanın (Grainger, 2004: 122) bir sonucu olarak burayı Şubat 1803'te Batavya Hükûmetine devretmiştir. İngilizlerin süreç boyunca dikkat çeken yapıcı ve uzlaşmacı tutumu (Seeman, 2001: 26-27), muhataplarının Avrupalı olmasıyla açıklanabilir.

Ancak İngilizlerin Cape Kolonisi'nden el çekmeleri uzun sürmemiş, Avrupa'da Napoleon Fransa'sına karşı oluşan yeni ittifaklar, onları yeni bir işgale sevk etmiştir. Netice itibarıyla 1806'dan sonra Cape artık bir İngiliz kolonisi olarak varlığını sürdürmüştür (Seeman, 2001: 27-29). Öte yandan Napoleon sonrasında Avrupa'da yeni düzene geçilmesiyle Hollanda ve İngiltere arasında yeni bir mutabakata varılmıştı. Buna göre İngilizler Hollanda'dan aldıkları tüm kolonileri geri verecekti. Ancak Cape of Good Hope anlaşmanın dışında tutulmuştu. 1815 Viyana Kongresi ile Cape Kolonisi'nin İngilizlere devredilmesi resmi şekilde onaylandı. Ne var ki Özgür Orange Devleti, Natal ve Transvaal'ı oluşturan bir kesim, Cape Kolonisi'ndeki İngiliz idaresinden kaçıp yeni yerlere göç etmeyi tercih etmişti (Turring, 1897: 17-18). 1815-1854 yılları arasında yoğunlaşan bu göç dalgasına Great Trek yani "büyük göç" ismi verilmiş olsa da "büyük" olarak nitelendirilmesine karşı çıkan görüşler mevcuttur (De Klerk, 2009: 659). Great Trek'in sebeplerinden biri olarak, İngilizlerin 1833 itibarıyla, hâkim oldukları tüm topraklarda köleliği kaldırdıklarını ilan etmeleri gösterilmektedir. Buna göre yeni yasa ile yerli Afrikalılar üzerindeki mülkiyet haklarını kaybetmiş olan Boerler durumu kabullenmemekteydi (Gebhard, 1988: 39-40; Morrison, 1961: 23-26).

İngilizlerin Güney Afrika'da yürüttükleri bölge politikası adına Transvaal Devleti rahatsızlık verici bir ur niteliğindeydi. Özellikle de imparatorluk yönetiminin sözde "yerli politikası" Afrika'da istedikleri tesiri göstermiyordu. Oysaki Güney Afrika Cumhuriyeti'nin kuruluşu, İngiliz yönetiminin otoritesinden kaçan göçmen çiftçilere, Voortrekkerler'e dayanmaktaydı (Giliomee, 2003: 144).

Cape Kolonisi'ni terk eden birkaç bin Boer ailesi, 1835 ile 1837 yılları arasında kuzey ve doğuya doğru göç etmişti. Bunlar başta -ekseriyeti İngiltere doğumlu Avrupalıların bulunduğu- Natal bölgesine yerleşip, 1840'ta Natal'i bağımsız bir cumhuriyet olarak ilan ettiler. Ancak 1843'te İngilizler burayı ilhak etti. Bunun üzerine Boerler, daha kuzeye göç ederek iki yeni cumhuriyet kurdular: Transvaal olarak bilinen Güney Afrika Cumhuriyeti ve Özgür Orange Devleti. Londra, sırayla 1852'de ve 1854'te bunların bağımsızlığını tanıdı (Morrison, 1961: II-IV).

Boer bağımsızlığının kabulünün ardından İngiltere yaklaşık on yıl kadar Güney Afrika işlerine karşı kayıtsız kaldı.

Ancak 1868'e gelindiğinde İngiliz hükûmeti, bu bölgedeki otoritesini yeniden tesise dönerek bugün Lesotho olarak bilinen Basutoland Krallığı'nı ilhak etti (Cassidy, 1967: 19-20). Böylece İngilizler, Özgür Orange Devleti'nin denize erişimini engellemiş oldu.

Bu ilhak, Cape Kolonisi'nin kuzeyinde ve Transvaal ile Özgür Orange Devleti'nin batısında bulunan bölgede elmasların keşfedildiği yıla denk gelmektedir. 1871 yılında, İngiliz makamları duruma müdahale ederek, Transvaal ve Özgür Orange Devleti'ni dışarıda bırakan ve Keate Hattı olarak bilinen sınırı belirledi (Kotze, 1961: 2). Aynı yıl içinde, İngiltere, elmas madenlerinin bulunduğu bölgeyi Griqualand-West kolonisi olarak ilan etti. Böylece İngiltere, Güney Afrika'ya dair ilgisini yeniden açığa vurmuş oldu. Hem Transvaal hem de Özgür Orange Devleti bu ilhaka itiraz etti (Geyser, 1965: 160). 1876'da Özgür Orange Devleti Başkanı J. H. Brand, devleti adına resmî unvanlardan feragat etmesi karşılığında 90.000 sterlinin üzerinde tazminat ve 15.000 sterlin daha ödeme sözü içeren bir senedi kabul etti (Paulin, 2001: 15-17; Mlambo ve Parson, 2018, 112).

Keşfedilen dört büyük elmas madeninin en büyüğü, İngiliz sömürge bakanı Earl of Kimberley'e atfen adlandırıldı (Birch ve Northrop, 1899: 135). Buradaki yerleşim De Beers ve Kimberley madenleri arasında yayıldı. 1872'de -görünürde yasa dışı elmas ticaretini engellemek adına-beyaz olmayan insanların elmas arama sahası üzerinde hak sahibi olmalarını yasaklayan yasal bir düzenleme ile ırksal ayrımcılık resmîyete döküldü (Mlambo ve Parson, 2018: 112).

1877'de İngilizlerin Transvaal bölgesini ilhakı üzerine Boerler 1877 ve 1878 yıllarında Londra'ya iki heyet göndererek bu ilhakı protesto ettiler ancak netice alamadılar (Laband, 2014: 20). 1880'de İngilizlerin Transvaal'i bırakmayacağı netleşince, Boerler artık silahlı direniş kararı aldılar (Miller, 2021: 167-170). Aralık 1880'de ayaklanan Boerler, dikkat çekici başarılar elde ettikten sonra 6 Mart 1881'de ateşkes görüşmelerini kabul ettiler. Görüşmelerin ardından İngilizler, 21 Mart 1881'de, Transvaal halkının tam bağımsızlığını tanımayı kendilerine tabi olmaları kaydıyla kabul ettiler. 3 Ağustos 1881'de Pretoria Konvansiyonu'nun ardından son İngiliz birlikleri birkaç ay içinde Transvaal'dan çekildi (Miller, 2021: 181; Laband, 2004: 9).

Kaynaklarda Transvaal İsyanı ya da Transvaal Savaşı olarak da rastlanabilecek I. Boer Savaşı'ndan sonra Boerler, işlerinde özgür, dış ilişkilerinde İngilizlere bağlı bir dönem yaşadılar. Ancak 1886'da Witwatersrand'te yeni altın rezervlerinin keşfi ile yaşanan İngiliz göçü (Petterson, 1951: 209) yeni huzursuzluklar getirdi. Artan yabancı sayısı, Boerler'de siyasi üstünlüklerini kaybetme endişesi oluşturdu. Üstelik İngiliz Cape Kolonisinin Başbakanı Cecil J. Rhodes da iç işlerine müdahale ediyordu. Rhodes'un arkasında olduğu askeri darbe teşebbüsü ise olayların tırmanmasına sebep oldu. Sınırlarındaki İngiliz askerlerinin geri çekilmesi yönündeki talepleri karşılanmayan Boerler, 11 Ekim 1899'da savaş ilan ettiler (Boucher, 2020: 332-335).

Güney Afrika'ya büyük birlikler sevk eden İngilizler, Boerler'e ağır kayıplar verdirirken, dünyanın en zengin altın kaynaklarına sahip topraklarını işgal etmeyi başardılar.

İngiliz düzenli orduları karşısında başarısız olan Boerler mücadeleyi gerilla yöntemiyle sürdürdü. Aralık 1900 ile Eylül 1901 arasında İngiliz kontrolündeki trenlere düzenlenen pek çok saldırı bu kapsamda zikredilebilir. Gerilla savaşına karşı gereken mukavemeti gösteremeyen İngilizler, tüm Boer yerleşimlerine yönelik ürkütücü bir imha hareketine girişti. Çiftlikler, köy ve kasabalar tamamen yakılıp yıkılırken, içinde yaşayan Boerler ve yerli siyahiler göçe zorlandı. Bu katliamlar sırasında 30 bin çiftlik yakılırken binlerce sivil toplama kamplarına götürüldü. Transvaal ve Özgür Orange Devleti yetkilileri İngilizlere karşı koyamayacaklarını anlayınca 31 Mayıs 1902’te anlaşmaya yanaştılar. Her iki Boer devleti 1910’da Güney Afrika Birliği kuruluncaya kadar İngilizler tarafından yönetildi (Günarslan, 2020b: 9-10).

Boerler gerilla savaşının üstün tarafı olmalarına rağmen, İngilizlerin savaş bölgesinde yarattığı büyük tahribat savaşın seyrini değiştirmiştir. Lojistik desteğin önüne geçmek adına evleri yakılan siviller Güney Afrika’da toplama kamplarına sürülürken, Boer askerî esirleri uzak kolonilerdeki kamplara gönderildi (Günarslan, 2020a: 557-566; Günarslan, 2020b: 8-11). Güney Afrika birliğinin tamamlanması ve İngiltere imparatorluk şemsiyesi altına dahil, bu çetrefilli sürecin bir neticesidir. 1910’da tamamlanan birlik sürecinde ise Lord Alfred Milner ismi öne çıkmaktadır.

4. Lord Milner

Güney Afrika’nın şekillenmesi sürecinde öne çıkan isimlerden biri olan Alfred Milner (1st Viscount Milner, ekseriyetle Lord Milner olarak zikredilir), İngiltere imparatorluk sisteminde bu sorumluluğunun dışında da pek çok önemli görev üstlenmiştir. 1854 yılında Almanya’da doğan Milner, burada aldığı ilk eğitimini, King’s College ve Oxford’daki Balliol College’de sürdürdü. Liberal Parti’den başarısız bir milletvekili adaylık süreci geçirdikten sonra, Gladstone’cu liberallerle yollarını ayıran Joseph Chamberlain’in izinden gitti. 1887’de muhafazakâr Lord Salisbury kabinesinde Maliye Bakanı olan Lord Goschen’in özel kalem müdürü olarak görev yaptı. Bu görev ona hem arkadaşı hem de akıl hocası olan Goschen ile yakın çalışma imkânı verdi. Milner 1889’da Lord Cromer’in Mısır idaresinde mali danışman olmayı kabul etti. Bunu, 1892-1897 yılları arasında Gelirler İdaresi Başkanlığı görevi izledi. Nihayetinde Milner, dönemin en hassas ve karmaşık imparatorluk görevlerinden biri olarak görülen Güney Afrika’ya atandı (Marks ve Trapido, 1979: 54).

Milner, Şubat 1897 ile Nisan 1905 tarihleri arasında Güney Afrika Yüksek Komiseri, Aralık 1916’dan sonra Lloyd George’un imparatorluk savaş kabinesinin beş üyesinden biri ve Ocak 1919 ile Ocak 1921 arasında da Sömürgeler Bakanı olarak görev yapmıştır. Bu dönemde İngiliz emperyalizminin en önde gelen savunucularından olmanın yanında, “üç büyük prokonsülünden biri” olarak anılmış, Lordlar Kamarası’ndaki “Diehard Muhafazakârları”nın ileri gelen isimlerinden olmuştur (Chamberlain, 1972: 63-64; Harris, 1994:217; Thompsons, 2007: 19-20; Phillips, 1977: 105-106; Breckenridge, 2014:1).

Esasında İngiliz emperyal siyasetinin güçlü bir hizmetkârı olan Milner’e yönelik “dışarıdan gelen” ve “katı tutumlu” şeklinde eleştiriler mevcuttur. Bu eleştiriler İngiliz yerli elit tabakası tarafından kabul görmeyişi ve kendisine şüpheyle

bakılması ile de ilişkilendirilebilir (Porter.2004: 231). Dünyanın büyük bir savaşa doğru ilerlediği ve sömürgeci devletlerin kutuplaştığı bu zaman diliminde, Milner’in Alman geçmişi hususen dikkat çekmekteydi. Ona yönelik şüphe, kökeninin İngilizlerin en önemli emperyal rakibi olarak görülen bu güce dayanmasına duyulan ihtiyatla açıklanabilir. Bir “emperyal tamahkâr” olarak kişiliğinde dönemin saldırgan Alman milliyetçiliğinin yansıması olduğu öne sürülen Milner’in, Boer Savaşı’nın başlamasında önemli oranda şahsi dahli olduğu yönünde eleştiriler de mevcuttur. Hatta kimileri onun ırkçılık anlayışını militan düzeyde kabul etmektedir. Ancak Milner’in ırkçılığı, medeniyet, tarih, kültür gibi saygın değerler üzerinden meşrulaştırılıp, kaba bir şovenizmden kurtarılmış ve entelektüel bir zemine taşınmıştır (Harris, 1994: 237).

Milner’in 1897’de ortaya koyduğu vizyonunda, Cape Town’dan Zambezi’ye kadar, iyi muamele gören ve adil yönetilen beyaz bir toplum tarifi görülmektedir. Bu tariftin esasında yukarıda ifade edildiği gibi insani değerler arkasında gizlenmiş safi ırkçı bir anlayışı okumak mümkündür. “İyi muamele” ve “adil yönetim” ifadeleri, konumu “iş gücü” olarak belirlenen siyahilere tayin edilen bu statünün, medeni bir kılıfı gibi durmaktadır. Oysaki ortaya koyduğu vizyonu hayata geçirmek adına gerçekleşen pek çok irili ufaklı savaş, aslında yeni bir sömürge devletinin kurulması hedefiyle yürütülmüştür. Milner’in bizzat sevk ve idare ettiği, büyük can ve para kaybına yol açan Boer Savaşı ile Limpopo’nun güneyinde Afrikalı halklara karşı yürütülen daha küçük çaplı sömürgeleştirme savaşları bunlar arasında sayılabilir. Böylece 1910’da Güney Afrika’nın birleştirilmesiyle sınırlar çizilmiş ve bir idari sistem kurulmuştur. Bu sayede bölgede, yarım asırdan fazla sürecek kapitalist emperyal hedeflerin temeli oluşturulmuştur (Marks ve Trapido, 1979: 52-55).

Bu hedefler uğruna Sömürgeler Bakanı Joseph Chamberlain ile uyum içinde çalışmış olan Alfred Milner, bir emperyal güç olarak İngiltere’nin dünyadaki en büyük barış gücü olduğu inancındaydı. Güney Afrika’nın ise bu gücü bir arada tutan zincirin hayati bir halkası olduğunu düşünmekteydi. Kraliyete olan sarsılmaz bağlılığının yanında, İngilizler ve Afrikanerlerin bu hayati bağı oluşturmada merkezi bir rol üstlendiklerine inanıyordu. Öte yandan Milner birinci sınıf bir bürokratta bulunması gereken tüm niteliklere sahipti ama mizacı ve eğitimi gereği diplomattan çok bir idareci olarak sınıflandırılabilirdi (Keppel-Jones, 1975: 117-118).

Milner’in imparatorlukta gittikçe artan etkisi, zamanla “Milnerite” olarak ifade edilen ve onun siyasetini destekleyen kimselerin maddi gücü sayesinde artmıştır. Bunlardan biri olarak ünlü Cecil J. Rhodes’u zikretmek mümkündür. Kendisine ait dikkate değer ölçüde kişisel serveti olmayan Milner, buna rağmen perde arkasından işleri yönetebilecek maddi güce ulaşmakta zorlanmamaktaydı. Özellikle 1905’ten 1925’teki ölümüne dek -çoşkulu emperyalistler ve hayranlarının sunduğu desteğin dışında- Rhodes Vakfı’nın maddi gücü, kaynaklarının en önemlisiydi. Rhodes, çok güvendiği Milner’i ölümünden kısa süre önce Rhodes vakfı müteveli heyeti üyelerinden birisi olarak seçmiş, böylece Milner 20 sene boyunca devasa bir servete sahip olan Rhodes vakfının en etkili ismi olmuştur. Bu konumuyla yakın çalışma

arkadaşları tarafından Rhodes'un vizyonunu hayata geçiren isim olarak anlatılmaktadır (Nimocks, 1965: 249-250).

Milner'in etkinliği, Güney Afrika'nın inşa sürecinde adı geçen Roberts ve Kitchener'le birlikte İngiliz ulusal kimlik kaydı uygulamasında da geçmektedir. Bu uygulama günümüzdeki kimlik sisteminin atası olarak zikredilmektedir. İlk Ulusal Kayıt, Beatrice Webb (Webb, 1926) gibi ilerici figürler tarafından güçlü şekilde desteklenmiş olsa da en etkili savunucuları, imparatorluk yönetiminde deneyim kazanmış, yani işin mutfağında yer almış isimlerdi (Breckenridge, 2014: 1).

İngilizlerin Güney Afrika'da Milner gibi figürler üzerinden izledikleri siyasi hedefler, hangi söylemlerle gerekçelendirilmiş olursa olsun, Afrikalıların siyasal haklarını ya da özgürlük ve adalet ilkelerini önceleyen bir anlayışla şekillenmemiştir. Emperyal stratejileri şekillendiren en önemli unsur siyasi çıkarlar olmuş, Güney Afrika'da elde edilen sömürünün mülkiyeti kimseye devredilmek istenmemiştir. Amaç, bölgenin sınıf yapısını dönüştürerek madencilik sektörünün ihtiyaçlarını daha etkili bir şekilde karşılayabilecek kapitalist bir devlet inşa etmek olmuştur. Bu inşa sürecinde Milner, özellikle de 1897-1905 yılları arasında önemli bir rol oynamıştır (Ivan-Müller, 1902:714-725; Marks ve Trapido, 1979: 54-55).

5. Milner's Kindergarten

Güney Afrika bölgesi, imparatorluğun siyasi sınırlarına dahil edilmiş olmasına rağmen bölünmüş bir yapı arz ediyordu. Bu sebeple 19. yüzyılın sonlarında, modern devletleşme hedefi güden bir imparatorluk projesinin odağı olmuştur. Yüzyılın sonlarına doğru, sürecin merkezinde yer alan Johannesburg kenti adeta hiçlikten çıkarak küresel bir ticaret merkezi hâline gelmiştir (Cammak, 1986: 47).

Milner, Güney Afrika'yı "İmparatorluk zincirinin en zayıf halkası" olarak değerlendirirken, bölgeye gelişi İngiliz hegemonyasını pekiştirmek amacını taşımaktaydı. Ancak bu niyetin ardındaki hedef daha çetrefilliydi. Milner imparatorluğun geriye kalan bölgeleri adına örnek olabilecek bir devlet inşası niyetindeydi (Milner, 1914:101-108).

Milner ve onun gibi düşünenler için Güney Afrika esasında imparatorluğu yeniden şekillendirme sürecinin başlangıç noktası olacaktı. Sorunları ve potansiyelleriyle imparatorluğun adeta minyatür bir yapısı olarak görülen Güney Afrika, bu yeni ve büyük vizyonun uygulanacağı bir model niteliğindeydi (Thakur ve Vale, 2020:9-10). İmparatorluğa model olacak bu yapıyı hayata geçirmek adına engel teşkil eden Boer etkisi, İngilizlerin zaferiyle adeta yok edildikten sonra, Milner Güney Afrika'nın inşasına odaklandı. Bir zincirin halkaları misali bir araya gelecek olan Güney Afrika'nın kardeş devletlerinin bu birleşimi, nihai olarak İngiltere'nin merkezinde olduğu bir imparatorluk ağına dönüşecekti. Bu sürecin ilk aşaması, Transvaal'i İngiliz idaresi altına alarak, "İngiliz Güney Afrikası"nı oluşturmak, bu oluşumu ise nihayetinde birleşik imparatorluk federasyonu idealine taşımaktı (Milner, 1914:48-57).

Milner'in devlet inşası projesi, idarî mekanizmanın temeli olan bürokrasinin ıslahıyla başladı. Transvaal bürokrasisindeki yolsuzluğu "Augeas Ahır"na benzeten Milner, Helakresvari bir misyonla bu kurumsal kirliliği

temizleme görevini üstlendi (Mitchell, 2021: 8081). Milner bu hedefle, Max Weber'in verimli bürokrasi idealini esas almışçasına, başka yere değil, doğrudan kendi mezun olduğu okul olan Oxford'a yöneldi. Esasında bu iş için başlangıçtaki plan, kıdemli Oxford akademisyenlerini işe almaktı. Ancak İngiltere hükümeti kıdemli akademisyenler için yeterli miktarda maaş vermeyi onaylamayınca Milner, genç mezunlarla yetinmek zorunda kaldı. Boer Savaşı'nı izleyen birkaç yıl içinde, çoğunluğu New College ve Balliol'dan olmak üzere Oxford'dan bir grup genç mezunu işe aldı. Bu genç insanlar, Milner'in birleşik bir ülke idealine ulaşma yolunda kendisine yardımcı oldular. (Thakur ve Vale, 2020: 10).

İlk olarak William Marriot'un gençlik ve deneyimsizliklerini küçümsemek için "Milner'in Anaokulu" (Milner's Kindergarten) olarak adlandırdığı gruba yönelik bu alaycı niteleme (Gorman, 2004: 73; Paul, 1978: 199-200), zamanla kalıcı olmuş ve grup pek çok ismin katılımıyla genişlemiştir. Bunlar; Robert Brand (1878-1963), Patrick Duncan (1870-1943), Geoffrey Robinson (daha sonra Dawson olarak bilinir) (1874-1944), Richard Feetham (1874-1965), Dougal O. Malcolm (1877-1955), Hugh Wyndham (1877-1963), Lionel Hitchens (1874-1940), F. (Peter) Perry (1873-1935), Philip Kerr (1882-1940), John Dove (1872-1934) ve Lionel Curtis (1872-1955) olarak sıralanabilir (Ellinwood, 1962: 55-92; Kendle, 1968: 333).

Bu kişilerin çoğu, imparatorluğun son döneminde çeşitli alanlarda etkili roller üstlenmiştir. Robert Brand, 1946'da lord unvanı almış ve Londra bankacılık çevrelerinin önde gelen bir ismi haline gelmiştir. Patrick Duncan, parlak siyasi kariyerini Güney Afrika Genel Valisi olarak tamamlamış, 1943'te görevdeyken vefat etmiştir. Geoffrey Robinson (Dawson), yirmi altı yıl boyunca *The Times London* gazetesinin editörlüğünü yapmıştır. Richard Feetham, *Güney Afrika Yüksek Mahkemesi* yargıcı olmuş ve 1924-25 yıllarında başkanlığını yaptığı İrlanda Sınır Komisyonu da dâhil olmak üzere birçok yüksek profilli uluslararası komisyonda görev almıştır (Ellinwood, 1962: 360-365).

Dougal O. Malcolm, Güney Afrika'daki İngiliz Doğu Hindistan Şirketi'nin bir tür devamı olan *İngiliz Güney Afrika Şirketi*'nin (British South Africa Company) yöneticisi ve nihayetinde başkanı olmuştur (Slinn, 1971:377). Hugh Wyndham, ilerleyen senelerde IV. Leconfield Baronu unvanını almış; Güney Afrika'daki kısa siyasi kariyerinin sonrasında 1923'te İngiltere'ye dönmüştür. Yine Wyndham yazılı eserler vermenin yanında *Chatham House*'ta aktif oluşuyla bilinmektedir (van der Waag, 2005: 369).

Lionel Hitchens, 1910'da önde gelen bir gemi inşa şirketi olan Cammell Laird'in başkanlığına getirilmiş (Kumekawa, 2022: 928-929) ve 1940'taki ölümüne kadar bu görevi yürütmüştür. John Dove, 1920-1934 yılları arasında *The Round Table* adındaki uluslararası ilişkiler alanında öncü derginin editörlüğünü yapmıştır. Philip Kerr, ilerleyen yıllarda Lothian Markisi unvanını almış; *The Round Table*'in ilk editörlüğünü yapmıştır. Bilahare Başbakan David Lloyd George'un özel kalem müdürlüğü (I. Dünya Savaşı sırasında) ile 1939-1940 yıllarında ABD Büyükelçiliği gibi önemli görevlerde bulunmasıyla bilinmektedir (Roberts, 2006:114-119).

Grubun geçici ya da çekirdek kadrosu dışında kalan üyeleri arasında, arkadaşlar arasında “Büyükbaba” (Grand-Pa) lakabıyla ünlenmiş olan mimar Herbert Baker (Christesea, 1995) ve tanınmış bir gazeteci olup siyasi kişiliği ile de tanınan Leo Amery yer almaktaydı (Hasegawa, 2022: 81-82).

Her ne kadar grup ismini şahsından almış olsa da entelektüel enerjilerinin Milner’i ve onun vizyonunu aştığı ifade edilmektedir. Öyle ki müteakip yıllarda Kindergarten ekibi salt Güney Afrika ya da imparatorluk meselelerini değil, küresel siyaseti de derinden etkilemiştir. Hatta Kindergarten kadrosundan doğan *Round Table* grubu, I. Dünya Savaşı ve iki dünya savaşı arasındaki dönemde nüfuz sahibi bir klik olarak değerlendirilmiştir (Roberts, 2006:114) Nitekim Lloyd George bile bu grubun ülkedeki en güçlü ekip olma ihtimaline dikkat çekmiştir (Bosco,2017: 15-16).

Kindergarten ve *Round Table* gibi grupların entelektüel yol göstericisi ise Lionel Curtis olmuştur. Zaten ilerleyen yıllarda *Round Table* ile ilgili bir çalışma da kaleme almıştır (Curtis, 1913) Hatta bu sebeple kendisine “peygamber” lakabı verildiği bilinmektedir (Dubow, 1997: 50; Paul, 1978: 354). Yine bu öncü yönüyle Curtis’in en önemli kurumsal girişimlerinden biri, Uluslararası İlişkiler disiplininin kökenleri açısından önemli bir yere sahip olan Royal Institute of International Affairs’ı (Chatham House) kurmuş olmasıdır (Thakur ve Vale, 2020: 10-11).

6. Kindergarten ve Güney Afrika’nın İnşası

1902–1905 yılları arasında Milner liderliğinde yürütülen Güney Afrika’nın inşası sürecinde, daha önceden var olan ama dağınık biçimde yürütülen uygulamalar, sanayileşen bir devletin ihtiyaçlarına hizmet edecek şekilde bütünleştirildi. Bunlar arasında Afrikalıların şehir merkezlerine girişlerine izin belgelerine tabi tutulmak suretiyle kontrol altına alınması yani ırksal yerleşim bölgelerinin oluşturulması ve dolaylı yönetimin uygulanması sayılabilir (Thakur ve Vale, 2020: 11). Bu gibi uygulamaları, o dönem için henüz kavramsal olarak literatürde tam olarak yerini alamamış olan apartheid (Posel, 1987: 124) ifadesi ile özdeşleştirmek mümkündür.

Her ne kadar Milner 1905’te Güney Afrika’dan ayrılmış olsa da *Kindergarten* üyeleri, Güney Afrika kolonileri yani Cape, Natal, Transvaal ve Orange River’in bir federasyon çatısı altında birleşmesine öncülük etme görevini üstlendiler. Bu amaçla 1906’dan itibaren *Kindergarten*, perde arkasında çalışmalarını sürdürürken, aynı zamanda bu modeli imparatorluk genelinde daha büyük ölçekte uygulanabilecek bir şablon olarak tasavvur etti (Paul, 1978:248, 382).

İngiltere zaten uzun zamandır Güney Afrika’da o dönemde gelişmekte olan devletleri ve kolonileri birleştirmek hedefindeydi. Ancak 1907’ye gelindiğinde, bu birleştirme hedefinin bağlam ve kapsamı değişmişti. Boer zaferinin ardından İngiltere artık iki eski Boer cumhuriyeti, sayısız Afrika krallığı ve kendi kolonileri olan Natal ile Cape’in tamamını kontrol etmekteydi. Selborne Muhtırası’nın (Gorman, 2004:73) misyonu, birlikle alakalı hâkim olan temelleri somutlaştırmaktı. Oysaki birliğin nasıl bir şekil

alacağı konusunda bir netlik yoktu. Bu netliği ortaya koymak ise yalnızca üyelerin katılabildiği ve *Kindergarten* tarafından yönlendirilen bir topluluğa, yani *Fortnightly Club*’a düştü (Ellinwood, 1962: 175).

Curtis ve diğer üyeler tarafından düzenlenen Fortnightly Club’ın (Dubow, 1997: 59) ilk toplantısı, 4 Ekim 1906 tarihinde *Kindergarten* üyesi Richard Feetham’ın “Moot House” adı verilen evinde gerçekleşti. Zaten Curtis ilerleyen yıllarda, *Round Table Hareketi* içinde efsanevi bir şöhret kazanacaktı. Bu oluşumun hem Fortnightly Club’la hem de Uluslararası İlişkiler’in erken evresiyle bağlantısı müstakil bir çalışmaya konu olabilecek derinliktedir.

Mezkûr hedeflerle, imparatorluğa hizmete hayatını adanmış olan yaklaşık kırk İngiliz genç iki yıl boyunca, yirmiden fazla toplantı düzenlediler. Bu toplantılarda imparatorluk, ırk ve devlet olgusu üzerine fikirsel bir zemin oluşturmaya çalışırken, asıl odakları Güney Afrika olsa da karşılaştırmalı olarak daha geniş perspektiften, özellikle Anglo-Sakson dünyasının tamamındaki gelişmelerden ilham aldılar (Paul, 1978: 203). Yumurta ve omlet (egg-omelette) metaforları üzerinden betimlenen ve aslında işin mutfağında olduklarının vurgusu sayılan çıktılar, arka arkaya ortaya konuluyordu; yumurta yani *The Commonwealth of Nations* ve omlet yani *The Problem of Commonwealth* adlı çalışmalar 1916’da neşredildi (Nimocks, 1965: 384)¹.

Kindergarten üyelerinin düzenledikleri aylık toplantılarda, *Round Table* dergisinde yayınlanmak üzere hazırlanan konular, başta Güney Afrika olmak üzere, tüm diğer koloni ve bağlı devletler, bu kolonilerdeki varlıklarının garantisi olacak olan imparatorluk fikrine bağlı genç İngiliz nüfusunun göçünün sağlanması, bu göçü teşvik edecek projelerin tasarlanıp hayata geçirilmesi, kamuoyunun *union* yani birlik fikri doğrultusunda eğitilmesi gibi konular ele alınmaktaydı. Özellikle kamuoyunun yönlendirilmesi adına kanaat önderi olarak kabul edilen isimlerin yanı sıra, birbirinden farklı toplumsal kesimlerin üzerinde etki sağlanmasına da önem verilmişti. Bu doğrultuda, *Victoria League* (Victoria Birliği), *Imperial Cooperation League* (İmparatorluk Dayanışma Birliği) ve *Workers’ Educational Association* (İşçi Eğitimi Derneği) gibi derneklerle iş birlikleri yürütülmüştür (Nimocks, 1965: 361-362).

Yıllar sonra Curtis, günümüzde *Chatham House* olarak bilinen Uluslararası İlişkiler Enstitüsü kurma fikrini gündeme getirdiğinde, bu kurumun öncelikli görevinin aylık toplantılar düzenlemek olduğunu ifade etti. Toplantılarda, her seferinde bir üye tebliğ sunacak ve ardından herhangi bir tutanak tutulmaksızın tartışmalar yapılacaktı. Curtis bu “tutanaksızlık” ilkesinin, fikirlerin daha açık ve samimi şekilde tartışılabilmesi için son derece önemli olduğu kanısındaydı. Günümüzde de dünya çapında uygulanan bu modelin kaynağı Johannesburg kökenli Fortnightly Club deneyimiydi (Thakur ve Vale, 2020: 11).

Curtis’in fikirleri, tıpkı bu fikirleri taşıyan kurumlar gibi, özel alanlardan kamu alanına planlı bir stratejiyle taşınabilmişti. Güney Afrika’da siyasal birliği teşvik etmek amacıyla *Kindergarten*, Eylül 1908’de *Closer Union Societies Association* (Yakın Birlik Toplulukları Federasyonu) adlı bir yapı oluşturdu (Kendle, 1968: 332;

¹ L. Curtis, (1916) *The Commonwealth of Nations*, Macmillian and Co. London.; L. Curtis (1916), *The Problem of the commonwealth*, Macmillian and Co. Toronto.;

Dubow, 1997: 69). Bu kuruluşun temel amacı, Güney Afrika bölgesinde ortak bir devlet fikrinin kabulü için gerekli zemini sağlamaktır. Yine bu doğrultuda, Ocak 1909'da iki dilli bir dergi olan *The State / De Staat* yayımlanmaya başladı. Bu girişimler, *Kindergarten*'ın siyasi stratejisinin merkezinde yer aldı. Bunların yanında, bölgesel siyasal oluşumu desteklemek amacıyla iki kitap seti yayımladılar: *The Government of South Africa* (Güney Afrika Hükümeti) ve *The Framework of Union* (Birliğin Çerçevesi) (Thakur ve Vale, 2020: 11-12).

The Government of South Africa (1908) adlı çalışma Kindergarten'ın en etkili üyelerinden biri olan Curtis tarafından anonim olarak yayınlanmıştı. Hem *The Government of South Africa* hem de *The Framework of Union* (1908) adlı çalışma, sanki devlet adamlarının önüne tesadüf eseri çıkmış izlenimi uyandırması beklenen ama aynı zamanda karar alma süreçlerinde etkili olması hedeflenen el kitapları olarak tasarlanmıştı.

Kindergarten mensupları, yukarıda adı geçen çalışmaları, analitik ve bilgi temelli arşivler oluşturup, Whitehall (Flinders, 2002: 52) bürokratları ve yerel siyasetçileri yönlendirmeyi hedefliyorlardı. Kamuoyunu etkilemek, hatta şekillendirmek işi ise *Closer Union Societies Association* ve *The State* adlı dergiye kalıyordu (Thakur ve Vale, 2020: 12-13). Aylık toplantıların yanında *Round Table* dergisi üç ayda bir "Britanya İmparatorluğu Siyasetine Dair Üç Aylık Bir İnceleme" alt başlığı ile yayınlanıyor, yaklaşan Alman tehlikesi, Kanada, Güney Afrika ve İngiltere'deki yerel koşullara dair muhabir bildirimlerine de yer veriyordu (Nimocks, 1965: 325-326).

Devlet inşa süreci Güney Afrika adına sadece sınırların belirlenmesinden ibaret değildi. Devlet olgusu fikri imparatorluğun bir projesiydi ve bu proje üç temel faktörü kapsamaktaydı. Bunlar imparatorluk-devlet-toplum olarak sıralanabilir. Ancak pek çok farklı düşünce şeklini bünyesinde ihtiva ediyor olan bu üç temel faktörün bir araya getirilmesi zorunluydu. Öte yandan Güney Afrika özelinde bu bütünlüğü sağlama hedefi sadece bölgesel bir öneme sahip değildi. Yukarıda da ifade edildiği gibi Güney Afrika aslında imparatorluğun bir mikro örneği hüviyetindeydi ve burada rastlanan problemlerin bertaraf edilmesi, imparatorluk adına da önem arz etmekteydi. Yani aslında Güney Afrika, imparatorluğun bir laboratuvarı gibi çalışacaktı. İmparatorluğun yeni bir yorumlanması denenip sağlanması yapılacak istenen neticeyi vermesi halinde ise uluslararası düzeyde işleme konulacaktı.

Durum gerçekten de zikredilen çerçevede fiiliyata dökülmüştü. Birbirinden ayrı kolonilerin birleşimiyle vücuda getirilen Güney Afrika'dan Kindergarten kadrosu bu yaklaşımı imparatorluğun kalanına yaymaya çalıştı. The *Round Table* dergisi imparatorluğa bağlı bölgelerde çeşitli birlikler, dernekler kurulmasına dair yönlendirici yayınlar ortaya koydu. İlerleyen senelerde Curtis bu çabalarının *İngiliz Milletler Topluluğu* kavramının yaygınlaşmasında etkili olduğunu ifade etmiştir (Curtis, 1939: 306).

Unionist yani birlikçi idealin propagandasını yapan ve Kindergarten'le ilişkilendirilmesi gereken bir diğer yayın ise *The Observer* olarak not edilmelidir. Kindergarten üyelerinden Robinson ve Perry, 1910 yılının Haziran-Eylül aralığında Macleod ve Llyod'un da katılımlarıyla haftada birkaç defa bir araya gelerek söz konusu projenin alt

yapısını tasarlamışlardır. Böylece, önceleri *Bulletin* daha sonraları ise *Observer* olarak adlandırılmış olan yayının geliştirilmesi sağlanmıştır. Her ne kadar bu yayının ömrü kısa olsa da (34 sayı ile 1911'de noktalanmıştır), toplumsal konuların yanında, spor, moda ve eğlence konulu haberlerin yanında unionist yani birlikçi bir yayın politikası izlemiştir (Nimocks, 1965:346-347).

Yine Kindergarten'ın Güney Afrika birleşmesinde bu denli bilinir olmasında, elde edilen başarının dilden dile dolaşan anlatımları etkili olmuştur. Bu küçük grubun sürdürdükleri propaganda sayesinde sağladıkları etki, imparatorluk genelinde yankı bulmuştur. Böylece Güney Afrika, yalnızca ırk, imparatorluk, haklar ve uluslararası ilişkiler gibi konularda düşünsel bir çerçeve sağlamakla kalmamış, aynı zamanda yürütülen politikalara bir meşruiyet zemini de sağlamıştır (Thakur ve Vale, 2020: 13-14).

Kindergarten grubunun düşünsel mimarı olarak Curtis'in kurguladığı temel vizyon, Güney Afrika'nın inşasından başlayarak tüm imparatorluğun ideolojik ve kurumsal temellerini yeniden şekillendirmeyi hedefleyen bir stratejiye dayanmaktaydı. Curtis'in bu kapsamlı ajandası üç fikri temele dayanmaktaydı. Buna göre imparatorluk birliği, küresel barışın yegâne anahtarı olup, bu barış, Greko-Romen gelenek, Amerikan ve Fransız devrimlerinin bıraktığı miras ve İngilizlerin önderliğindeki bir Avrupa'ya dayanan üç bileşenli bir "medeniyet" mefkûresine dayanmaktaydı. İkinci temel fikir ise, Güney Afrika'da başlatılan anayasal çalışmalar aracılığıyla imparatorluk idaresinin merkezileştirilmesi üzerine yoğunlaşmaktaydı. Bu bağlamda sömürgelerdeki milliyetçilik akımları, beyaz kolonilere daha fazla haklar verilmesi gibi fikirler sıralanmaktadır. Ancak bu haklar verilip yerel milliyetçilikler teşvik edilirken imparatorluk vatandaşlarının yerele değil, imparatorluğun kendisine bağlılığı sağlanmalıydı. Üçüncü fikir ise, tüm vatandaşlar eşit gibi görünse de bazılarının -ki bunun İngiliz ya da en azından Avrupalı olanlar olduğunu düşünmemek mümkün değil- diğerlerine göre daha eşit olduğu temeline dayanmaktadır. Yani aslında vadedilen eşitlik pratikte olmayıp söylemde kalacak bir paradokstu (Gorman, 2004: 73-75).

Curtis'in gayriresmî lideri olduğu Kindergarten grubu için, Güney Afrika'nın "organik birliği" hem bir slogan hem de bir misyon hâline gelmişti (Badger, 1941: 6-7). Tabi bu hedef gerçekleştirildikten sonra, Kindergarten'ın kilit üyeleri Londra'ya geri döndüler. Yeni görevleri, Güney Afrika'daki çalışma yöntemlerine dayanarak imparatorluğun tamamını yeniden şekillendirmektir. 1910'lu yıllarda, İngiltere'ye bağlı yarı özerk bölgeler genelinde pek çok kişi, imparatorluğu yeniden düzenlemeyi öngören organik birlik fikrinin savunucusu hâline geldi. Bu hedef, *Round Table* adı altında birleşen çeşitli derneklerin bir araya getirilmesiyle kurumsallaştırıldı. Bu fikrin ardındaki itici güç, Güney Afrika'daki deneyimlerine dayanarak imparatorluğun organik birliğini savunan, bu amaçla seyahatler yapan, araştırmalar yürüten, bağlantılar kuran ve kapsamlı metinler kaleme alan Lionel Curtis'ti. Ortaya çıkan bu düşünsel altyapı ilerleyen yıllarda, *İngiliz Milletler Topluluğu* (British Commonwealth of Nations) kimliğine evrilecek; Milner's Kindergarten'ın Güney Afrika'nın inşasındaki etkisi, suya atılan taşın oluşturduğu halkalar gibi

daha geniş bir alana yayılacaktı (Kendle, 1968: 333-338; Paul, 1978: 193-194, 297; Thakur ve Vale, 2020: 25).

7. Sonuç

Güney Afrika'nın 1886-1910 yılları arasındaki dönüşümü, sadece bölgesel bir siyasal yeniden yapılanma değil, aynı zamanda bir imparatorluk olarak İngiltere'nin düşünsel ve kurumsal olarak yeniden tanımlandığı bir süreci temsil etmektedir. Bu dönüşümün merkezinde yer alan 1'inci Vikont Alfred Milner ve onun etrafında toplanan genç bürokratlardan oluşan "Milner's Kindergarten" grubu, imparatorluk inşasının yalnızca askeri ya da idari yollarla değil, düşünsel ve yazınsal üretim yoluyla da şekillendirilebileceğini göstermiştir.

Milner's Kindergarten ismi üzerine yapılan bu genç bürokratlar grubu, yalnızca Güney Afrika'nın siyasal ve yönetsel yeniden yapılanmasında değil, aynı zamanda imparatorluğun tamamının ideolojik ve kurumsal temellerinin şekillendirilmesinde de önemli bir rol oynamıştır. Milner'in teşviki ve Lionel Curtis'in entelektüel liderliğinde bir araya gelen bu ekip, düzenli olarak gerçekleştirdikleri toplantılarda yoğun bir fikir alışverişinde bulunmuş, şekillendirdikleri düşünsel çerçeveyi sistematik hale getirerek çeşitli yayınlara dönüştürmüştür. Bu fikirler, sadece Güney Afrika'daki birlik sürecini değil, imparatorluk genelinde daha kapsamlı bir siyasal bütünleşme arayışını da yönlendirmiştir.

Grubun yayın faaliyetleri arasında en dikkat çeken örneklerden biri olan *The Round Table* dergisi, yalnızca fikir üretiminde değil, aynı zamanda bu fikirlerin kamuoyu, entelektüel çevreler ve karar alıcılar arasında dolaşıma sokulmasında etkili bir araç hâline gelmiştir. Hareket, özellikle dernekler aracılığıyla sivil toplumu şekillendirmeyi başarmış, bu şekilde kurumsallaşan düşünsel altyapı, İngiliz İmparatorluğu'nun hiyerarşik sistemini işlevsel bir birliğe dönüştürmeyi hedeflemiştir. Bununla birlikte, *The Observer* ve Güney Afrika'da çıkan *The State* (ya da *De Staat*) gibi yayın organları da bu düşünsel yönlendirme sürecinde önemli roller üstlenmiş, Kindergarten üyelerinin siyasal birliği meşrulaştırma ve İmparatorluk tahayyülünü yaygınlaştırma çabalarına zemin hazırlamıştır. Bu dergiler aracılığıyla üretilen içerikler hem yerel hem de küresel ölçekte geniş yankı uyandırmış, İngiliz İmparatorluğu içinde ortak bir zihinsel çerçeve oluşturulmasına katkı sağlamıştır.

Curtis'in daha sonraki yıllarda Milletler Cemiyeti fikrinin gelişimine entelektüel katkıda bulunması da bu dönemde edinilen deneyimlerin bir yansıması olarak değerlendirilebilir. Böylece ulusüstü bir otoritenin farklı ırkları bir çatı altında topladığı somut bir örnek düşüncesi kurgulanmıştır. Güney Afrika'daki birlik modeli, savaş sonrası dönemde uluslararası iş birliği ve barış düzeni çabalarına entelektüel bir ilham sunmuş; dolayısıyla Milner's Kindergarten yalnızca döneminin siyasal süreçlerine değil, 20. yüzyılın küresel tahayyülüne de katkı sağlamıştır. Böylece başta vurgulandığı üzere, "uzaklardaki zenginliklere ulaşma arzusu" ile başlayan ticari ve sömürgeci ilerleyiş, zamanla iş birliği ve barış düzeni söylemleri ile maskelenen küresel bir tahayyüle ve düşünsel bir hegemonyaya dönüşmüştür. Güney Afrika, İngilizler için salt bir hammadde kaynağı ya da jeopolitik öneme sahip bir durak olmamış, İngiliz Milletler Topluluğu'ndan

Milletler Cemiyet'e uzanan yolda, modern dünyanın siyasi ve de hukukî düzeninin inşa edildiği bir deneyim olmuştur.

Kaynakça

- Arnold, D. (1995). *Coğrafi Keşifler Tarihi*, Çev. Osman Bahadır. İstanbul: Alan Yayınları.
- Badger, C. R. (1941). The Grand Design. *The Australian Quarterly*, 13(4), 5-13.
- Birch, J. H. and H. D. Northrop. (1899), *History of the War in South Africa: Containing a Thrilling Account of the Great Struggle Between the British and the Boers, Including the Causes of the Conflict, Vivid Descriptions of Fierce Battles, Superb Heroism and Daring Deeds, Narratives of Personal Adventures, Life in Camp, Field and Hospital, Etc., Etc.: Together with the Wonderful Story of the Transvaal, the Orange Free State, Natal and Cape Colony, the Kaffirs and Zulus, Richest Gold and Diamond Mines in the World, Etc., Etc.* CR Parish & Company.
- Bosco, A. (2017), *The Round Table Movement and the Fall of the 'Second British Empire' (1909-1919)*, Cambridge Scholars Publishing.
- Boucher, D. (2020), British idealism, imperialism, and the Boer's War. *History of Political Thought* 41 (2), 325-348.
- Bozarth, D. C. (1987), *Burgher, Boer and Bondsman: A Survey of Slavery at the Cape of Good Hope Under the Dutch East India Company, 1652-1795*. University of Maryland, College Park,
- Breckenridge, K. (2014). Progressivism Unleashed: Milner and the Reconstruction of South Africa, 1899–1905, 1-15.
- Cammack, D. (1986). 'The Johannesburg Republic': the Re-Shaping of Rand Society, 1900—1901. *South African Historical Journal*, 18(1), 47-72.
- Campbell, C. T. (1897), Turing. *British South Africa: A History of the Colony of the Cape of Good Hope from Its Conquest 1795 to the Settlement of Albany by the Emigration of 1819 [AD 1795-AD 1825] with Notices of Some of the British Settlers of 1820*. J. Haddon & Company.
- Cassidy, R. M. (1967). *Britain and Basutoland: a study of men and policies from the Gun War to the Anglo-Boer War*. University of California, Los Angeles.
- Chamberlain, M. E. (1972). Lord Cromer's 'Ancient and Modern Imperialism': A Proconsular View of Empire. *Journal of British Studies*, 12(1), 61-85.
- Christensea, E. A. (1995), *Government Architecture and British Imperialism: Patronage and Imperial Policy in London, Pretoria, and New Delhi (1900-1931)*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Northwestern University.
- Curtis, L. (1908), *The Government of South Africa (Cilt I-II)*, Central News Agency Ltd., South Africa.
- Curtis, L. (1913), *The Round Table Movement, It's Past and Future*. Toronto: Rous & Mann.
- Curtis, L. (1939). World order. *International Affairs (Royal Institute of International Affairs 1931-1939)*, 18(3), 301-320.
- De Klerk, P., (2009). Was die Groot Trek werklik groot?'n Historiografiese ondersoek na die gevolge en betekenis van die Groot Trek. *Tydskrif vir Geesteswetenskappe* 49.4 (2009): 658-673.
- Doyle, A. C. (1902). *The great Boer war*. McClure, Phillips.
- Dubow, S. (1997, April). Colonial nationalism, the Milner Kindergarten and the rise of South Africanism, 1902-10. In *History workshop journal* (No. 43). Oxford University Press, 53-85.
- Ellinwood, D., C. Jr. (1962), *Lord Milner's Kindergarten, The British Round Table Group, and The Movement for imperial reform. 1910-1918*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Washington University.
- Farwell, B. (2009). *The Great Boer War*. Casemate Publishers.
- Flinders, M. (2002). Governance in Whitehall. *Public administration*, 80(1), 51-75.
- Gebhard, W. R. L. (1988). Changing black perceptions of the Great Trek. *Historia*, 33(2), 38-50.
- Geyser, O., (1965), Theophilus Shepstone en die anneksasie van die Suid-Afrikaanse Republiek:'n nabetracting. *Historia* 10.3 (1965): 157-167.

- Giliomee, H. (2003). *The Afrikaanders, Biography of a people*, Hurst&Company, London.
- Gorman, D. (2004). Lionel Curtis, Imperial Citizenship and the Quest for Unity, *The Historian*, SPRING 2004, Vol.66, No.1 (SPRING 2004), 67-96.
- Grainger, J. D. (2004). *The Amiens Truce, Britain and Bonaparte, 1801-1803*. The Boydell Press.
- Günarslan, H. (2020a). İngiliz Ordusunun Boerlerle Mücadelesi. *Kırıkkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* 10.2, 549-569.
- Günarslan, H. (2020b). Güney Afrika'da İngiliz-Boer Savaşı ve St. Helena Adası'ndaki Boer Esir Kampları. *Akademi Sosyal Bilimler Dergisi* 7.20, 6-26.
- Harris, J. (1994). *Private Lives, Public Spirit: Britain 1870-1914*, Penguin Books.
- Hasegawa Y. (2022). *An Intellectual and Political Biography of Leopold Amery (1873-1955)*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, University of Exeter.
- Kumekawa, I. (2022). Imperial Schemes: Empire and the Rise of the British Business-State, 1914-1939, *Enterprise and Society*, 23:4, 928-937.
- Ivan-Müller, E. B. (1902). *Lord Milner and South Africa*, William Heinemann, London.
- Kendle, J. E. (1968). The Round Table Movement and 'Home Rule All Around', *The Historical Journal*, 11 (2): 332-353.
- Keppel-Jones, A. (1975). *South Africa- A Short History*, Hutchinson University Library, London.
- Kotze, J. C. (1961). *Die Vaalhartsbesproeiingskema: 'n ekonomiese en sosiaal-geografiese studie*. Diss. Stellenbosch: Stellenbosch University.
- Laband, J. (2004). Burying the Union Jack: British Loyalists in Transvaal During the First Anglo-Boer War, 1880-1881. *History of Intellectual Culture* 4.1 (2004): 1-19.
- Laband, J. (2014). *The Transvaal Rebellion: The First Boer War, 1880-1881*. Routledge.
- Leftwich, A. (1976). *Colonialism and the Constitution of Cape Society Under the Dutch East India Company*. Diss. University of York.
- Leunissen, P. M. (1991). Direct Promotions from Proconsul to Consul under the Principate. *Zeitschrift für Papyrologie und Epigraphik*, 217-260.
- Marks, S., & Trapido, S. (1979, October). Lord Milner and the South African State. In *History Workshop* (pp. 50-80). Editorial Collective, History Workshop, Ruskin College.
- Miller, S. M., (2021). (ed.) *Queen Victoria's Wars: British Military Campaigns, 1857-1902*. Cambridge University Press.
- Milner, A. (1914). *The Nation and Empire, being a collection of speeches and addresses*, Constable and Company Ltd., London.
- Mitchell, F. (2021). The Augean Stables. *The Oxford Handbook of Heracles*, Oxford: s.80-94.
- Mlambo, A. S. and N. Parsons (2018). *A history of Southern Africa*. Bloomsbury Publishing.
- Morrison, I. W. (1961). *British South African Frontier Policy and the Sand River and Bloemfontein Conventions*, Yayınlanmamış doktora tezi, The University of Chicago.
- Nimocks, W. B., (1965). *Lord Milner's Kindergarten and the Origins of the Round Table Movement*. Vanderbilt University.
- Northup, G., T. (trc.) (1916). *Mundus Novus, Letter to Lorenzo di Medici, Vespucci Reprints, Texts, and Studies, The Mundus Novus in Translation*, Princeton University Press.
- Ocheni, S., & B. C. Nwankwo, (2012). Analysis of colonialism and its impact in Africa. *Cross-cultural communication*, 8(3): 46-54.
- Paul, E. M. (1978). *Lionel Curtis and the Unification of South Africa, 1901-1909*. University of South Carolina, Basılmamış Doktora Tezi.
- Paulin, C. M., (2001) *White men's dreams, black men's blood: African labor and British expansionism in Southern Africa, 1877-1895*. Vol. 1. Africa World Press.
- Petterson, D. R. (1951). The Witwatersrand a unique gold mining community. *Economic Geography*, 27(3): 209-221.
- Phillips, G. D. (1977). The "Diehards", and the Myth of the "Backswoodsmen". *Journal of British Studies*, 16 (2): 105-120.
- Porter, B. (2004). *The absent-minded imperialists: Empire, society, and culture in Britain*. OUP Oxford.
- Posel D. (1987). The meaning of apartheid before 1948: conflicting interests and forces within the Afrikaaner nationalist alliance. *Journal of Southern African Studies*, Vol.14, No.1: .123-139.
- Roberts, P. (2006). World War I and Anglo-American Relations: The Role of Philip Kerr and The Round Table, *The Round Table*, Vol.95, No:383, January 2006, 113-139.
- Seemann, U. A. (2001). *The British military occupation of the Cape 1795-1815: the case of York Redoubt*. University of Cape Town, Basılmamış doktora tezi.
- Slinn, P. (1971). Commercial Concessions and Politics during the Colonial Period: The Role of the British South Africa Company in Northern Rhodesia 1890-1964, *African Affairs*, Oct. 1971, Vol.70, No 281 (Oct., 1971): 365-384.
- Thakur, V., and P. Vale (2020). *South Africa, Race and the Making of International Relations*. Rowman & Littlefield.
- Thompson, J. Lee, (2007). *Forgotten Patriot: A Life of Alfred, Viscount Milner of St. James's and Cape Town 1854-1925*, Fairleigh Dickinson Univ Press.
- van der Waag, I. J. (2005). *Hugh Archibald Wyndham: his life and times in South Africa (1901-1923)*, University of Cape Town, Basılmamış doktora tezi.
- Voigt, J. C. (1899). *Fifty years of the History of the republic in South Africa (1795-1845)* (Vol. 1). TF Unwin.
- Webb, B. (1926). *My Apprenticeship*. London: Longmans, Green and Co.